

**Τῆς Βουλῆς τὰ Πρακτικά
ὄντως πατριωτικά.**

Δευτέρᾳ... σφραγιστοὶ πολλοὶ
καὶ μέσα κ' ἔξω τῆς Βουλῆς.

Πρωγμῆς ὀδόντων καὶ τριγμῆς, γκαλιζάνε ματάκια,
κ' ὁ Θωδωρῆς ἐπρόβηκε μὲ τὰ πατριωτάκια.

Κ' ἄρχισε φωνὴ καὶ λίμα
κάθε λάλοσ στενοβράχης,
πρῶτος ἔσπερ' ἀπὸ βήμα
τοῦς θεσμοὺς ὁ Γουναράκης.

Ἔπειτα κ' ἰδὲ Βελλικάντης τὴν Κυβέρνησι βραρεῖ,
κ' ὄλοι λέν τῷ Βελλικάντη:
«ἔμπα τους γερά 'στὴ μύτη,
Θῶδωρε τοῦ Θῶδωρῆ.»

Τὶ Συνέλευσις κ' ἐκείνη!..
τρέμει κάθε λογισμός...
ἄλλος λόγος δὲν ἐγίνη,
πάρεξ κράτος καὶ θεσμοί.

Κ' ὁ Ξυλῆνος Φασουλῆς
σ' ἕνα πάλκο τῆς Βουλῆς
ἔβλεπε τὴν καταγίδεχ,
μκακρίζων τὴν Πατρίδεχ.

Κ' ἔλεγε: «Πατρὶς ὥρακι
καὶ πάλχε Καπνικαρέας,
ὅταν ὁ μεγάλος θεὸς ψιθυρίζ' ἴστας ἰτάεας
γὰ θεσμῶν καταδρομάς,
ἐνθυμοὺ τὰς ἀπεικταίεας
τῆς κοιλίας μας στιγμάς.»

Τρίτη... Ζαχίμης μίλησε πρὸς τὸ καλὸν τῆς χώρας
πέντε λεπτά τῆς ὥρας,
οὐ μὴν καὶ δευτερόλεπτα περίπου τεσσαράκοντα,
ἔξακοντίσας ἀπειλιάς πρὸς τῶν θεσμῶν τὸν Δράκοντα.
Κολώνιας ἐκουνήθηκαν, τὸν κόσμο τὸν ἐρώτισε,
κ' ὁ Νέγγρος ὁ Φωκίωνας πρῶτος τὸν χεριοκρότησε.

Ὁ κύρ' Ἀλέκος ἄρχισε νὰ ξεροκαταπίνῃ,
οὐ μὴν καὶ πλῆθος κυριῶν εἰς τὴν Βουλήν ἐπέλασε,
τὴν ἴδιαν μέρα μίλησε κ' ὁ Κόντης τὸ πιπίνι,
καὶ μὲ τοὺς χωρατάδες του τὸ Πεπλαμέντο γέλασε.

Μὰ τί 'ξυπνὸς χωραταζήης!.. κανένα δὲν ἐκοίμησε,
'στὸν Τσελίγκα τὸν Θωδωρῆ πολέμου ὑπενθύμισε,
κ' ὁ Τσελίγκα «πετάχτηκε μέσ' ἀπὸ τὸ μαντήρι,
ποῦ νόμιζε πὼς μέλισσας τὸν κέντησε κεντρί,
καὶ πάλιν ἐμνημόνευσε τοῦ προμερῶ πολέμου,
καὶ κόσμος ἐκράζε πολλοὺς: «λυπηθῶν μας, Θεέ μου.»

Ἔπε πὼς θὰ μείνη πάντα τῶν σεπτῶν θεσμῶν ὁ Δράκος,
καὶ θὰ στέχη βερδωχτόρος νὰ μὴ καταντήσουν ράκος.
Ἔπε πὼς ἐπαρωτήσεις θὰ προτείγη πεντακόσις
κ' ἂν ἀνάγη τὸ καλῆς θὰ φουρνίρη κ' ἔλλαις τσίσαις.
Ἔπε πὼς ὁ κύρ' Ἀλέκος τὴν ἄμμοσιν ἂν δὲν πείρη
γὰ θεσμῶν διαδηλώσεις τὸν λαὸν θὰ προσκαλέση,

καὶ μὲ τοὺς χοροὺς τοὺς νέους, ποῦ θὰ γίνων τὸ Τριφῶδι,
θὰ μᾶς κἀν τὸν Ἄλεκο νὰ χορεύῃ μ' ἕνα ποδι.

Μίλησε κ' ὁ Καραπάνος, καὶ καλὰ τοῦ Κορδονάτου
τὸν σκοπὸ τὸν ἴκρησε,
καὶ γὰ νὰ φαῖν πὼς εἶναι πρὸ ἡγλὸ τάνάστημά του
'στους θεσμοὺς ἐπάτησε.

Τετάρτ' ἡμέρα... μίλησε Δραγκοῦμης κ' ἡ παρέκ...
κατηγοροῦν τὴν γάτα μας καὶ τῆνε λένε γράκι.
Τὴν ἴδιαν μέρα μίλησαν κ' ἔλλακ τρανὸ κεφάλι...
καλὰ θὰ τὰ περάσωμε κ' αὐτὰ τὰ κεραβάλια.

Πέμπτη... μακρὰ συνέχισε καὶ νέκ ρητορεία,
κ' ὁ Φασουλῆς ἐκάθητο ἴψηλ' ἰστά θεωρεῖται,
κ' ἔκει κολοκυθόσπορο σὰν ἀφελῆς ἐμάσσε,
κ' εἶδε 'στὸ θεωρεῖτο του κ' ἔνεν παππᾶ μὲ γάσσα.

Καὶ σὺ, παππᾶ μου, τοῦ μιλεῖ,
μέσα 'στὸ κράτος τῆ Βουλῆς,
καὶ σὺ μὲ τῶν πατριωτῶν μὲς ἦλθε τὸ φουσατό
γὰ νὰ διασκεδάσῃς...
παππᾶ, μὴν κἀθεσι ἴψηλ', παππᾶ, κατέβα κάτω
νὰ πᾶς νὰ τοὺς διαβάσῃς.
Εἶναι γὰρ διδάσκαμ Βουλή, οὐ λόγια τσιφλονερί...
τέτοιαν Βουλή χρειάζεται βούλα καὶ βουλοκέρι.

Ὁ Καλλικούνης ὁ γκατρός, ὁ πλήρης διαυγείας,
ὁ νέος ὁ Καθηγητῆς τῆς Φαρμακολογίας,
ἀπήγγειλ' εὐφροδίστατα σπουδῶν ἐνεργητῆριον
ἔμπρὸς εἰς ὄντως ἔκλεκτὸν καὶ μέγ' ἀκρακτῆριον.
Κ' ὁ Φασουλῆς τὸν ἔξιον Καθηγητὴν συγχάριεν
καὶ σπρίγγει μὲ θερμὴν στοργὴν τὸ στιβερό του χέρι.

**Καὶ κομποδοίαι ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.**

Τὸ Ἀλαβόρε, φύλλον πρῶτον κ' ἔρχεται Ἰταλικὸν
καὶ τοῦ νῦν Πρωθυπουργοῦςτοσ ἔργων σημαντικῶν,
μὲ ἀψίλειαν ἐπὶ κῶν καὶ δικαίως καὶ πρεπόντως
συστάξ' πρὸς ὄλους ἔρῃον τοῦ Μανιάκη σθεναρῶν,
τοῦ δεινοῦ νομομαθοῦς μας κ' Ἀντισταγγελοῦς δρωῦτος
εἰς τὸν Ἄρειον τὸν Πάγον μ' ἕνα ἔζηλον φλογερῶν.

'Στὴν Σχολὴν τῶν Ἰατρῶν ἔδωσ' ἔξετάσεις πρώτης
ἕνας νέος Ἡπειρώτης,
ὁ σφριγῶν Ἀποστολίδης, ὁ Δημήτρης δηλαδὴ,
κ' ἐπαξίως ἀντημέσθη τόσοσ κόπος καὶ σπουδή.

'Στὴν πόλιν Ἀλεξάνδρειαν, ποῦχει πολλὸ μυστήριον,
εἶναι κ' ἀνθεὸν τεχνιτῶν εὐδοεὶς ἐργαστήριον.
Ἐκεῖ γὰρ γάμος καὶ λοιπὰ θὰ βρῆτε κάθε ἡμέρα,
τὸ δευθύνουν αἱ καλαὶ τοῦ Συμμελίδου κόρα.

Εἰς τὸν «Παρνασσὸν» τὴν Τρίτη συνυλίστα θαυμαστὴ
τῆς χρυσῆς Μαντολινάτας, πούνα κοσμοεκακοστή.
Θάχη, θάχη, τί δὲν θάχη... κλασικὸ τὸ πρόγραμμα τῆς
καὶ μεγάλου τόμου τῆς.

Ὅχι! ἀκοῦτε μαντολινε καὶ κυβέρια καὶ μαντολίας...
εἰς τὸν «Παρνασσὸν» τὴν Τρίτη κ' οἱ μαρζοῖλοι κ' ἡ μαρζο-
[λας.